

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ В 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 17 (1653)

ЧЕТВЕР, 8 лютого 1973 р.

Ціна 2 коп.

МОГУТНІ КРИЛА

9 лютого країна відзначає 50-річчя Цивільної авіації СРСР. У 1923 році Радою Праці і Оборони за пропозицією В. І. Леніна було засновано раду по цивільній авіації, на яку покладалася розробка плану розвитку повітряних ліній на найближчі роки, визначення принципів управління ними.

За минулі півстоліття завдяки постійному піклуванню Комуністичної партії і Радянської держа-

ви Цивільна авіація перетворилася на високорозвинену, оснащену передовою технікою галузь народного господарства.

Довжина повітряних трас досягає нині майже 800 тисяч кілометрів. Вони з'єднали 3500 міст і населених пунктів. В окремі, найнапруженіші літні дні Аерофлот перевозить до 400 тисяч пасажирів — стільки скільки було перевезено за весь 1940 рік.

Велика частина повітряних перевезень припадає на українських авіаторів. Широко розвинена мережа місцевих повітряних ліній, що з'єднують обласні центри республіки з районами, окремими колгоспами й радгоспами.

(Закінчення на 3-й стор.).

МІСЦЕ НАРОДЖЕННЯ — ОЛЕКСАНДРІЯ

На Олександрійському електромеханічному заводі закінчився молодіжний конкурс на кращу організацію винахідницької та раціоналізаторської роботи. Молодими новаторами заводу було подано 71 пропозицію, половина з яких вже впроваджена у виробництво. В загальну економію від раціоналізації 34,5 тисячі карбованців внесла молодь.

Велику користь у цій справі дав докладно розроблений тематичний план раціоналізаторської роботи, який націлював молодих робітників і спеціалістів на те, щоб «розширити вузькі місця» виробництва.

Значну організацьку роботу по залученню юнаків та дівчат до технічної творчості та проведенню конкурсу на високому рівні провели секретар комітету комсомолу М. Анісімова та голова ради ВТБ В. М. Волощук, оформлені документації

креслень та впровадження раціоналізацій у виробництво практичну допомогу молодим новаторам надали начальник бюро раціоналізації, винахідництва і технічної інформації М. А. Кондратенко та голова ради молодих спеціалістів А. В. Баштовенко.

Конкурсною комісією перше місце одностайно було присуджено комсомольській організації цеху № 4, де працюють молоді умільці слюсарі А. Лавриненко, А. Руденко, С. Жоржик, С. Бордюг, А. Зимяхін, наладчик В. Рубан.

За рахунок втілення в життя ряду корисних ідей новаторів виробництва на заводі було зекономлено більш як 100 тисяч кіловат-годин електроенергії, близько 30 тисяч метрів монтажного дроту, чимало кольорового і чорного металу та хімічних реактивів.

А. КОЛОДЯЖНИЙ,
інженер.

ДЛЯ ТРЕТЬОГО, ВИРІШАЛЬНОГО

ЗА ПОВІДОМЛЕННЯМИ РОБІТНИКІВ ТА ПОЗАШТАТНИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ РАЙОН. По ударному попрацювали комсомольці та молодь району для дорідного врожаю 1973 року. Тільки в листопаді і грудні на суботниках і недільниках вони виготовили близько 10 тисяч снігозатримних щитів і своєчасно розставили їх на полях.

ПЕТРІВСЬКИЙ РАЙОН. Підведено підсумки соціалістичного змагання молодих кролеводів району. Переможцями стали комсомольські організації колгоспу імені Леніна та Ганнівської середньої школи. В ході змагання було створено 14 шкільних і одна колгоспна кролеферма. Комсомольці виростили 4573 штуки кролів і здали державі 8366 кілограмів високоякісного дієтичного м'яса. Змагання кролеводів за створення достатку продуктів тваринництва триває.

ОПЕРАЦІЯ

«ЗАТРИ-

МАННЯ...»

ПРИЗ ІМЕНІ ГЕРОЯ ПРАЦІ

Це питання в діяльності комсомольських активістів Петрівського району першочергове всюди: в колгоспах, бригадах, на фермах. І в щоденнику першого секретаря райкому ЛКСМУ М. Коржа перший запис про це: «Комплектація комсомольсько-молодіжних колективів. Організація соціалістичного змагання».

Вчора повернулися з колгоспів заворгвідділом, інструктор, секретарі. На місцях зустрілися з механізаторами, тверинниками, допомогли згуртувати ланки, бригади. І ось вже на столі лежить діаграма. Тут цифри сходження, на яке беруть напрямом 10 комсомольсько-молодіжних ланок, що вирощуватимуть кукурудзу, цукрові буряки, соняшник. Серед них ланки Миколи Носа — з колгоспу «Перше травня», Миколи Чернишова — з колгоспу імені Карла Маркса, Миколи Слободіна — з колгоспу «Дружба». Рубіж цих механізаторів порівняно не такий уже й високий. Але хлопці брали зобов'язання реальні, враховуючи місцеві умови, підраховували всі можливості. Отже — рубіж за 50 центнерів зерна кукурудзи з гектара. В цих господарствах чимало зробили, виготовляючи щити для снігозатримання, діють спеціалізовані бригади по заготівлі добрив, школи передового досвіду.

Райком комсомолу встановив для кукурудзодів приз імені Героя Соціалістичної Праці М. Матяша. Його володарем стане той колектив, де буде найвищий урожай, де дбатимуть про високу культуру землеробства, по-господарському експлуатуватимуть техніку.

Завтра в райкомі зберуться всі комсомольські ватажки з колгоспів. На своєму семінарі вони вирішать, як на місцях найкраще організовувати соціалістичне змагання серед молодих кукурудзодів. Потім механізатори проведуть взаємоперевірку готовності до весняної сівби.

М. ШЕВЧУК,

спецкор «Молодого комунара».

Петрівський район.

ПІСЛЯ полудня вирушали групами чоловік по 20—30. Йшли озброєні хто чим: сокирами, лопатами, молотками. Несли дошки, палиці...

Напередодні саме випав сніг. І коли за місцем круто взяли в напрямку річки, він весело зарипів під суглобами ніг.

Любителів детективу відразу застерігаємо: операція, про яку піде мова — зовсім мирна. Без переслідувань і стрілянини. Навіть без очікуваного «затримання». Словом, усе по порядку.

Очолювані вчитель фізвиховання А. Я. Колодязним, учні Новоміргородської середньої школи № 2 яких ви бачите на фото, і є безпосередні учасники названої опе-

рації. Вони ознайомилися із зверненням комсомольського активу району до всіх комсомольців та молоді Кіровоградщини про шефство над колгоспними ланками по затриманню на них волог. І от школярі вирішили внести і свій посильний вклад у цю важливу справу. Кожен піонер зобов'язався виготовити по одному, а старшокласники — по три щити для снігозатримання і передати їх підшефному колгоспу імені Чкалова. Близько півтори тисячі щитів зобов'язалися виготовити школярі.

Слова у дітей не розходяться з ділом. Плацдармом для проведення операції «Затримання волог» обрала ріку Велика Вись. Тут багато очерету. На льоду його легко збива-

ти. А з очерету (учні на досвіді переконались: не перший рік допомагають колгоспам) вже навчилися діти виготовляти чудові щити. Міцні, легкі, красиві.

Робота закипіла біля великого масиву очерету. Злагоджено і весело працювали учні і на льоду, і на березі, майструючи каркаси з дошок, виготовляючи щити.

І ось вже пішла готова продукція. Безперервною стрією ою. Справжній живий конвеєр. Надходить вона від кожної групи учнів.

Стоять цім шитами на полях колгоспних. Затримувати там жидайну вологу.

П. МАЛЄЕВ.

Фото автора.

Новоміргородський район.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

В ЛЕКТОРСЬКИХ групах райкомів комсомолу нині понад 800 позаштатних лекторів. Це великий загін ідеологічних бійців, що доносять до молодих трудівників слово партії, знайомлять з новинами політичного, трудового і культурного життя, допомагають формуванню комуністичного світогляду.

Підбито підсумки роботи за рік. Основним її напрямком були — широка пропаганда дружби народів СРСР, бесіди про життя і діяльність В. І. Леніна, розгляд актуальних питань марксистсько-ленінської теорії, вивчення документів і матеріалів XXIV з'їзду КПРС, соціально-економічних про-

У ПРОПАГАНДІ політичних і наукових знань комітети комсомолу стали краще використовувати систему народних університетів. Сьогодні в 289 університетах навчається близько трьох тисяч юнаків і дівчат.

Ефективність лекційної роботи багато в чому залежить від рівня підготовки лекторів. Тому протягом минулого року значна увага приділялась ідеїно-політичній і науково-методичній підготовці лекторських кадрів.

Проте далеко не все ще гаразд на ниві лекційної пропаганди серед молоді. І перш за все те, що тут ще відсутня плановість, тематика лекцій подекуди складається стихійно, вона в недостатній мірі враховує напрямки комуністичного виховання юнаків та дівчат, специфіку різних категорій і груп молоді. Це особливо характерно для Устиніаського, Новгородківського, Новоархангельського райо-

нів.

Ще не набула належного розмаху пропаганда нашої героїчної історії. Мало читається лекцій з питань комуністичної моралі в Олександрійському, Ульяновському та інших районах. Не всюди налагоджена широка правова пропаганда. Лекцій на таку тематику прочитано в Добровеличківському районі — 7, в Маловишківському — 6, в Новоархангельському — 3.

Серйозні недоліки ще є і в пропаганді науково-атеїстичних знань. В багатьох випадках робота ведеться безсистемно, вузьким колом лекторів, нецікаво.

Все це пояснюється тим, що окремі райкоми та міськкоми комсомолу не завжди глибоко аналізують стан лекційної пропаганди серед молоді і не здійснюють належний контроль за роботою лекторських груп. Іноді вони обмежуються реєстрацією кількості прочитаних лекцій. Мало уваги приділяється узагальненню і популяризації кращого досвіду. Немає ще тісних контактів з організаціями товаристів «Знання», що приводить до дублювання лекцій, а також до поганого використання лекторських кадрів.

МІ ПРАЦЮЄМО в третьому, вирішальному році дев'ятої п'ятирічки. Перед лекторами міськкомів і райкомів комсомолу стоять великі і відповідальні завдання по пропаганді рішень XXIV з'їзду КПРС, матеріалів спільного учасницького засідання ЦК КПРС, Верховної Ради РРФСР, присвяченого 50-річчю утворення Союзу РСР, виступу на ньому Л. І. Брежнєва, постанов про організацію соціалістичного змагання за десятирічне виконання гланів третього року п'ятирічки.

Райкомам і міськкомам комсомолу слід усунути вказані недоліки і так організувати роботу лекторських груп, щоб живе слово лектора допомагало трудівникам виконувати відповідальні завдання, які поставлені перед ними.

Г. УСТИМЧУК, зав. лекторською групою обкому ЛКСМУ.

УРОКИ СУХОГО ЛІТА

Але навіть цей засіб не дасть належного результату, якщо висока культура землеробства не буде підкріплена знаннями кожного землероба. Живою реальністю наслідком повинно стати підвищення агрономічної і технічної освіти працівників сільського господарства і насамперед — механізаторів.

Небачену за ціле століття посуху пережили минулого літа лани Поволжя, Півдня України. Спека, здавалося, випалить усе на ній. Але вистояли поля багатьох господарств. У Волгоградському радгоспі «Деминський» Новоанінського району, наприклад, з кожного 3442 гектарів зібрали майже по 12 центнерів хліба. А ланка Н. В. Ситіна ще більше — по тридцять. На Херсонщині в радгоспі «Більшовицький нагір'я» кожний з 4866 гектарів дав по 21,3 центнера зерна — у півтора рази більше, ніж у середньому по району...

На сесії наводилися цікаві дані щодо середньої урожайності зернових у

найпосушливіші роки за останні півтора десяти років. Виявилось, що тепер ми збираємо удвоє, а коли й більше хліба, ніж раніше. І пояснюється це все тим же — зростаючою технічною оснащеністю, культурою землеробства господарств плюс піднесенням культури землероба.

Завдання тепер полягає в тому, підкреслювалося на сесії, щоб забезпечити впровадження досягнень науки в усіх колгоспах і радгоспах.

Висновки такі: круто змінити орієнтацію, перенести наголос на інтенсивні методи ведення господарства. За останні чотири місяці вчені провели велику роботу — узагальнили досвід передових господарств, підготували проекти рекомендацій по боротьбі з посухою і збільшенню виробництва зерна, кормів та іншої продукції для основних зон країни. Незабаром вони надійдуть на місця. Вітання в життя цих рекомендацій має початися нинішньої весни.

Звичайно, рекомендації, які запропонує сесія — не готовий рецепт. Вони — лише основа для розробки заходів у кожному колгоспі і радгоспі з урахуванням місцевих умов.

А. ШАПОВАЛОВ,

Кор. ТАРС.

ІНТЕРЕС. ВІН ДО СЛОВА ЗМІСТОВНОГО

блем науково-технічної революції, участі молоді в комуністичному будівництві. Всього протягом року прочитано понад 15 тисяч лекцій. Це значно більше, ніж у році попередньому. Комітети комсомолу приділили значну увагу розгортанню лекційної роботи безпосередньо в первинних — цехових, бригадних комсомольських організаціях. Форми лекційної пропаганди застосовувались різні — лекторії, кінолекторії, усні журнали, диспути, дискусії, вечори запитань і відповідей, тематичні вечори, конференції. В багатьох випадках поліпшувалась її якість, чіткіше визначалась тематична спрямованість. Цьому у значній мірі допоміг підбір позаштатних лекторів: 532 з них — спеціалісти провідних галузей народного господарства, 225 — партійні, радянські і комсомольські працівники.

У містах і районах області широко практикуються зустрічі з делегатами партійних з'їздів, колективами партійними, радянськими і господарськими працівниками. Так проходили, наприклад, молодіжні читання матеріалів XXIV з'їзду КПРС в Бобринецькому та Олександрівському районах.

Поліпшилась пропаганда серед молоді ленінської теоретичної спадщини, історії ВЛКСМ. Цікаво проходили вечори «Ленін, час і ми» — в Гайворонському районі, кінолекторії «Людина і суспільство» — в Кіровограді, усні журнали «Юність викриває імперіалізм», «Комунізм — це молодість світу, і його будувати молодим» — в Олександрії, «Світловодську, Новоукраїнському та Добровеличківському районах».

Більше уваги приділено і пропаганді правових знань серед молоді.

Деякі зрушення намітились в пропаганді науково-атеїстичних знань серед молоді, рішень якої не відповідає вимогам сьогодення. Працівники лекторії «Молоді — матеріалістичний світогляд», «Наука і релігія», проводяться атеїстичні вечори «Науково-технічний прогрес і релігія», «Релігія. Кому вона служить», усні журнали «Релігія на службі у експлуататорів».

Точне око у контролера цеху № 2 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів Катерини Фоміної. Найменше пропустить дітяка за зміну — це добре знають тозаришні по роботі. Інакше і бути не може, адже Катерина — член комсомольського посту по якості. ті.

Фото В. Ковпака.

Люди з країни мужності

ОДРАЗУ ж після звільнення Вершини-Кам'янки Іван та його друзі, хвацько перекинувшись через плече автомата, підійшли до одного з офіцерів: — Товаришу командир, допризовники ми... В армію час, і зброю вже роздобули... Тут же, в селі, після бою... І стріляти вміємо. Ось перевірте...

Призначив офіцер старшого, відправив юнаків до військкомату. Та ледве відійшли хлопці від села, як налетіла авіація, у Вершини-Кам'янку вдерлись німецькі танки.

Вже вночі дізналися, що ні військкомату, ні Іванової хати більше немає. Вбито матір...

Зрозуміло, з яким нетерпінням рвався в бій щойно призначений командиром відділення Іван Іщенко. В полках дивізії саме відбувались мітинги бойової співдружності гвардійців. 97 гвардійська Полтавська дивізія відзначала торжество: на її прапорі поряд з орденом Червоного Прапора засяяв орден Суворова другого ступеню — за відміне виконання завдань командувача в Кіровоградській операції.

...І доклався солдат наказу. Він був небагатослівним: на світанку зі зброєю «осідлати» танки. Після того, як вони «пропрацюють» траншеї, не залишити в ходах сполучень жодного гітлерівця. Потім — танку на танки!

Танки пішли в атаку. Їх зустріла артилерійська і кулеметний вогонь. Він, здавалося, змішав усе довкола. Та солдати відділення Іщенка швидко трималися на броні. Важкий снаряд зупинив танк, десантників відкинуло метрів на шість від машини. Вже на іншій бойовій машині Іщенко так само досягає траншеї, стрібає, і ходою сполучення прощує до німецького бліндажа. Протиінкова граната вибухнула неймовірно оглушливо...

Знайшов Івана біля бліндажа командир взводу Маликов.

— Ти кидав гранату? Хитнув головою, винувато похнюпився. Адже чекав різких слів: перше в житті тримав у руці гранату і жорнув її неміло. Ледь життям не заплатив за своє немілі.

— Молодчина! Злорозум ти їй! Хоч... не договориш, швидко оглянувшись біля. І, певне, нагрімав би, та Іщенко поранений не був. Лише закінчений, брудний.

І тільки зараз кинулось Маликову в очі, що на командирів відділення не солдатський одяг, а домашній — футболка, шорта, кросові чоботи. І виглядає Іщенко звичайним сільським парубком.

— Чому не по формі зодягнуті? — Не встиг, товаришу лейтенант... У ВЕЧЕРІ на одній з вулиць села танк зіткнувся з ворожим. Прине попадання. Німецький снаряд звернувся башту. З палаючої машини вискочив уцілілий танкіст. З десантників живим залишився Іщенко. Ледве відповзли з танкістом, як у танку почали вибухати снаряди.

А вночі разом з групою розвідників має добути Іщенко «язика» в розташований ворогом. Не пощастило хлопцеві цього разу — пораненого, прямо з передової, направили його до медсанбату. Тут зустрів солдат свого першого взводного, лейтенанта Маликова. Почав агітувати той Івана: «Переходи та переходи в розвідку».

І став Іван Іщенко розвідником. Якось викликають Іщенка до штабу.

СТАВ ІВАН ІЩЕНКО РОЗВІДНИКОМ

Звідти повернувся радісний. На грудях сріблявся орден Слави третього ступеня. У штабі сказали: орден — за мужність, виявлену при наступі в складі танкового десанту під Кіровоградом. Так Іван Іщенко став кавалером бойового солдатського ордена, по суті не будучи ще солдатом.

Міцно вкарбувався у пам'ять операція в Польщі. Місцевість — як долина, прерізаність кожен метр. І в такій осясній ситуації вже кілька разів прохальності завдання: «язика» взяти неможливо.

Повернувшись ні з чим і група Іщенка. Перед світанком підполковник зі штабу дивізії знову відправив групу за «язиком». Старшим призначено Івана. І хоч до світанку залишилось зовсім мало часу, через півтора години група доставила на командний пункт зв'язного фашиста.

За цю сміливу операцію, здійснену 7 жовтня, та за участь у взятті в полон двох «язиків», 20 жовтня 1944 року Іщенко представили до ордена Слави другого ступеня. Іншого разу, вже в Німеччині, на дільничі наступу дивізії, форсували Одер два взводи — автоматників і розвідників. Три доби зоставалися неприступними для осякнених фашистів «п'яточок» землі — чотириста метрів вище і триста — в довжину. Вистояли сміливці. Іван Іщенко зійшов 19 фашистів і кулемет.

Всіх учасників цієї операції нагородили орденами і медалями. Всіх, крім... Іщенка.

Відкликав його начальник розвідки дивізії. — Не обійшли й тебе нагородою,

сержанте. Але, бач, замінка вийшла. Доля високих нагород не одразу вирішується. А тебе, сержанте, представили до ордена Слави першого ступеня. Сподіваємось, гідно замінити Виноградова, адже він був єдиним у дивізії кавалером трьох солдатських орденів. Так що будемо чекати Указу...

Не це повідомлення вразило Івана, а зайве нагадування про Виноградова. Слава про цього безстрашного і, на диво, везучого розвідника, линула по всьому фронту. Випливаючи, з пронизливими очима, удмурт Олександр Виноградов завжди був зразком для солдатів. Іванові, наприклад, особливо подобалося, як хвацько носив старшина пілтку. Доводилось лише дивуватись, як вона втримується на лівому його вусі. Іван чув, що двома орденами Сла-

ви старшина О. Ф. Виноградов був нагороджений при звільненні Кіровоградщини, навіть перший орден разом одержували під Кіровоградом 19 січня 1944 року. І ось життя розвідника обірвало безглузда смертю...

«Замінка», про яку сказав начальник розвідки дивізії, виявилась набагато довшою, ніж він собі думав. Але виникли тут були вже стрімкі та круті згини неслегки солдатських доріг, якими крокував гвардієць Іщенко. У вірні війни загубилися його сліди.

Лише через двадцять два роки після закінчення війни, влітку 1967 року, на урочистих зборах, присвячених Дню закінчення війни, під бурхливий оплески товаришів по праці, військовий комісар вручив Івану Іллічу Іщенку, газозварювальнику паровозного депо, третій, найвищий солдатський орден.

Живе зараз Іван Ілліч в селі Хурмулі, що неподалік від легендарного Комсомольська-на-Амурі. Дружина — Галина Онисимівна — працює, діти вчать. Вони горді, що фотографія батька навчено знайшла своє місце на Дошці пошани залізничного об'єднання господарства комбінату «Комсомольський».

Відшукав Івана Ілліча бойовий друг Митропол Іскандеров. Він працює зараз агрономом в Узбекистані. Приїздив Іскандеров до побратима. Побував в Узбекистані й український Іван Іщенко. Впелив він і раз у неперушності солдатської дружби.

Володимир ЧАБАНЕНКО, член обласного літературно-го об'єднання.

РЕВОЛЮЦІЯ: ЗАКОНОМІРНІСТЬ І НЕМИНУЧІСТЬ

«Якщо для мислителя XIX століття головним завданням було визначити своє відношення до французької революції, то для сучасної людини центральне завдання полягає в оцінці російської революції... Тепер майже мільярд людей на планеті заявляє, що вони є її спадкоємцями й захисниками».

Рядки ці належать американському буржуазному історичному Дж. Білінгтону, якого навряд чи можна запідозрити в симпатіях до комунізму.

Велика Жовтнева соціалістична революція була поворотним пунктом у багатовіковій історії цивілізації, поклати початок новій епосі — епосі переходу людства від капіталізму до соціалізму. Вона відкрила новий світ, який не знає експлуатації людини людиною, соціального й національного гноблення.

Не дивно, що сили старого світу відкрили проти Жовтневої революції злісну кампанію брехні й наклепів, яка не стихає й донині. Вони хотіли б применшити її історичне значення, перекрутити її справжній характер.

Буржуазні ідеологи, в тому числі праві соціалісти, більш

всього бояться визнати закономірний характер Жовтневої революції. У їхній писанині ця революція зображена як якась історична аномалія, результат «нагромадження випадковостей», а партія комуністів-більшовиків як «група змовників», що діють нібито всупереч об'єктивних законів історії.

Проти цих фальшивих концепцій, їх антинауковості й була направлена стаття В. І. Леніна «Про нашу революцію», написана піввіку тому, у січні 1923 року (вперше опублікована у «Правді» 30 травня того ж року). В ній вождь соціалістичної революції піддав різкій критиці боягузство, педантизм, обивальську обмеженість меншовиків і лідерів інших дрібнобуржуазних партій.

Революційна діалектика пропонує конкретний аналіз історичної ситуації, тобто, застосування загальних положень марксизму стосовно до обставин, з урахуванням нового досвіду ре-

волюційного руху і нових явищ у суспільному житті.

Саме таким шляхом і пішла ленінська партія, яка з виключною майстерністю зуміла застосувати загальні положення марксизму до особливостей Росії, до особливостей нової епохи.

Враховуючи особливості нової епохи, коли вже визріли об'єктивні передумови соціалістичної революції, В. І. Ленін обгрунтував зростаюче значення суб'єктивного фактора, тобто ролі марксистської партії, соціалістичної свідомості і організованості робітничого класу в боротьбі проти монополістичного капіталу.

У роботах дрібнобуржуазних і буржуазних авторів і донині можна зустріти тезу, ніби Росія у 1917 році не визріла для соціалістичної революції, а її пролетаріат не міг претендувати на політичну владу, оскільки не складав більшості суспільства. У статті «Про нашу революцію» В. І. Ленін розкрив фальшивість і не обгрунтованість цих тверд-

жень. Так, робітничий клас Росії у 1917 році не складав більшості населення, але він економічно й політично висловлював інтереси величезної більшості населення країни, виступав як політичний вождь найширших мас найбіднішого селянства. У Росії більшовики змогли здійснити самостійний союз селянської війни з робітничим рухом, про який писав ще Маркс. Цей могутній союз дозволив повалити капіталізм і став політичною основою Радянської держави.

В. І. Ленін зруйнував догму про механічну відповідність між рівнем розвитку економіки країни і можливістю здійснення в ній революції.

У статті «Про нашу революцію» В. І. Ленін показав, що трудящі Росії, які взяли в свої руки державну владу, тим самим одержали реальну можливість почати з завоювання революційним шляхом політичних передумов для соціалістичного будівництва, щоб «потім вже, на

основі робітничо-селянської влади і радянського ладу, вирушити доганяти інші народи».

Історія повністю підтвердила це ленінське передбачення. Новий суспільний лад, народжений Жовтневою революцією, привів у рух могутні творчі сили народу, дозволив трудящим Радянського Союзу за короткий строк подолати колосальну відсталість країни і створити розвинуте соціалістичне суспільство.

Праці В. І. Леніна демонструють велику творчу силу марксизму, розкривають його значення як теоретичної і ідеологічної основи революційної боротьби робітничого класу і всіх прогресивних сил сучасності, вчить бачити у марксизмі-ленінізмі не догму, а керівництво до дії, науковий метод, що дозволяє правильно орієнтуватися в найскладніших проблемах нашої бурхливої революційної епохи.

І. АЛУФ,
кандидат історичних наук.

МОГУТНІ КРИЛА

(Продовження.
Початок на 1-й стор.).

О. М. Горяшко, — тепер більш як триста. На них щороку перевозять близько трьох мільйонів чоловік. А наприкінці дев'ятої п'ятирічки перевезення пасажирів у нас в республіці зростуть до 15 мільйонів чоловік на рік.

Дальшого розвитку останнім часом набули міжнародні повітряні зв'язки Української РСР. З Київського аеропорту Бориспіль вирушають літаки в Берлін, Будапешт, Варшаву, Прагу, Відень. Цього року новий маршрут буде прокладено на Софію. Наші лайнери літають з туристами на борту до ЧССР, Болгарії, Італії, ФРН, Англії.

Цивільна авіація велику допомогу подає також медикам, геологам, нафтовикам, морякам і особливі, звичайно, працівникам сільського господарства. Її послугами користуються більш як 60 процентів колгоспів і 80 процентів радгоспів України. Як-

що в 1950 році літаки обробляли мільйон гектарів, то в 1972 — 17 мільйонів 450 тисяч.

У нинішній п'ятирічці вирішується одна з найважливіших проблем Цивільної авіації — польоти за будь-яких метеорологічних умов. В ряді аеропортів республіки споруджуються злітно-посадочні полоси, які відповідають найсучаснішим вимогам, зводяться нові аеро вокзальні комплекси. Зокрема, в Донецьку, Кіровограді, Бердянську, Дніпропетровську вони мають бути завершені цього року.

Багатотисячний загін українських авіаторів, — сказав наприкінці О. М. Горяшко, — успішно атілює в життя накреслення XXIV з'їзду КПРС. Включившись у всесоюзне змагання, наші колективи взяли підвищені соціалістичні зобов'язання по достроковому виконанню завдань третього року дев'ятої п'ятирічки.

(РАТАУ).

ВІДЛИГА.

Фотохуд Ю. Лівашникова.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ:

«Мені дуже подобається малювати, і я б хотіла стати художником. Але не знаю, де є такі заклади. Я чула, що в Ленінграді є Академія мистецтв. Якщо є, то прошу дати її адресу».

Учениця 10-го класу Михайлівської
СШ Валентина ПОТОЦЬКА.
Олександрівський район.

Ти не помилилась, Валю. В місті на Неві с ордену Трудового Червоного Прапора інститут живопису, скульптури та архітектури імені І. Ю. Рєпіна (м. Ленінград, Університетська набережна, 17). Але туди приймаються люди, які вже мають достатню художню підготовку. Тому радимо звернутись в одне з художніх училищ. На Україні таких є кілька: Одеське художнє училище імені М. Грекова, Львівське, Дніпропетровське та інші. Вони дають середню художню освіту, набувши якої і маючи хороші здібності, можна поступити до вищого художнього учбового закладу.

«Дорога редакціє! Ми, жителі вулиці Інгульської, що на Балашихі, дуже просимо вас допомогти нам в отакій ось справі. Уже майже рік, як у нас розвалився місток і ніхто не хоче лічного робити біля нього. А нам же, як і іншим людям, іноді потрібно викликати швидку допомогу, завестись пально. Але міст нам не дозволяє цього робити».

А ще в нас біля річки є криниця, з якої бере воду майже пів-Балашихи. Кожного разу, коли п'єш з неї воду, так і остерігаєшся, аби не отруїтись. Алге криниця відрита. В неї кидають недокурки, дрова...

Ми, жителі вулиці Інгульської, робітники та службовці, дуже просимо допомогти нам».

Вулиця Інгульська знаходиться недалеко від центру. Але жителям, щоб під'їхати до якогось будинку, треба було об'їжджати декілька кварталів, бо розвалений міст не давав змоги для прямого сполучення.

І от тільки декілька днів тому його вже відремонтовано.

Гірша справа з криницею. Стан її, справді, не відповідає ніяким санітарним вимогам. Дрючки і різні сміття плаває аж на поверхні.

З проханням допомогти інгульчанам в цьому ми звернулись в шляхово-експлуатаційне управління, що при міськомунгоспі (ШЕУ), і викорб М. В. Ярмійчук повідомила, що на ремонт криниці у них повинна бути заявка від міськомунгоспу, але такої вони ще не одержували. А в комунгоспі працівник по розгляду скарг трудящих М. Б. Гольфельд заявив: ремонтувати криницю не будуть, оскільки на це немає коштів.

Що ж, будемо сподіватись, що міська санепідстанція допоможе віднайти і кошти, і людей, які б, нарешті, зробили шахтну криницю.

ЧИТАЧ

СКАРЖИТЬСЯ

«Шановна редакціє! Я живу в селі Мар'їнці. Мені потрібно обміняти паспорт в зв'язку із зміною прізвища. Але в паспортному столі смт. Компаніївки мені сказали, що сільським жителям паспорт по міняються. Як це зрозуміти? Виходить, мені тепер викинути документ?»

Людмила КРАСКА.
Компаніївський район».

З твоїм листом, Людо, ми звернулись до начальника паспортного столу першого відділення міліції м. Кіровограда Василя Івановича Дротянка. Він сказав, що ніхто не має права не обміняти тобі паспорт, тим більше, що він у тебе уже є.

Але в даному випадку, якщо ти міняєш його в зв'язку із зміною прізвища, тобті слід звернутись до районного бюро ЗАГС.

«Шановна редакціє! У мене трапилась історія, в якій я не можу сама розібратись. Тому прошу вашої допомоги».

Я — жителька села Цвітне Олександрівського району. В Дніпропетровську вчиться мій син. За браком часу я не мала змоги поїхати до нього, тому вирішила поговорити з ним телефоном, так, як робила це не один раз. Я поговорила. Розмова тривала 10 хвилин. А коли мені пред'явили рахунок — я ахнула. «Чому так дорого?», запитала. Мені відповіли, що розрахунок зроблено по терміновому тарифу. Якщо це так, то чому мене не попередили, алге мені вигідніше було покласти ще карбованця і з'їздити туди й назад.

З. Т. ВІЛЬКАНОВСЬКА».

Через кілька днів ми одержали від З. Т. Вількановської другого листа. В ньому вона повідомляла, що непорозуміння з'ясовано. Плату за телефонну розмову їй перетарифіковано. Керівництво районного вузла зв'язку пообіцяло надалі попереджати кожного змовника про можливість термінового тарифу.

Від редакції: Присмемо чути, що інцидент вичерпано. Але ж його могло й не бути, якби телефоністка одразу попередила абонента. Непорозуміння з'ясувалось тільки тоді, коли на прохання редакції у цю справу втрутилась заступник начальника Кіровоградської міськської телефонної станції Л. І. Червонська.

Б. ЧАМЛІАН

ВАРЯТЬ

МАНІСТЕР

Питаються маленьку Машу:
— Що робить мама?
— Варить кашу.
— А батько, що?
— Прийшов з заводу і розпочав варити воду.

Нещодавно в баби Лізи Поламанас телефонували. Баби хотіла поклікати майстра. Той години дві копався, потім каже: — Все, готово. — Скільки ж пач? — Бабуся молить. — Ет, бабусю, не печаль. Дайте — скільки вам не жаль.

Сатиричним
пером

Л. БУЗ.
(ТАРС).

ВІДЛИГА.

СЬОМА ЗИМОВА СТАРТУВАЛА

ставниками усіх видів спартакіадної програми виступили голова Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР В. В. Кулик.

Географія фіналів зимової спартакіади республіки широка. У Харкові змагаються сороходи. Лижники виступають на трасах Прикарпаття, Сумщини і Харкова, а фігу-

ристи та хокеїсти у Києві та Дніпропетровську.

На попередніх етапах спартакіади — у колективах підприємств і колгоспах, школах і вузах, у районних і міських та обласних турнірах брало участь понад 700 тисяч фізкультурників. Однією з найважливіших особливостей зимових стартів є те, що вони проводяться за про-

грамою нового комплексу ГПО, у якому ліжні нормативи займають одно з провідних місць.

1100 найкращих спортсменів нині беруть участь у республіканських фіналах. Вони — стартовий етап підготовки українських атлетів до зимової спартакіади народів СРСР 1974 року.

ШАЙБУ, ШАЙБУ...

Включившись у поєдинки зимової спартакіади «Юність», більше 1500 юних хокеїстів Кіровограда випробували свою майстерність в турнірах, що тривали на майданчиках будинкоуправлінь. За право виходу у фінал міських змагань на призи клубу «Золота шайба» боролись кілька команд школярів Черемушок, житлово-експлуатаційних кооперативів № 6, № 4, № 2. Тут поєдинки були наймасовішими.

І ось на стадіоні спортклубу «Зірка» піднято прапор фінальних змагань. По льодових доріжках промчало майже 300 хокеїстів, які взяли участь в урочистому відкритті поєдинків.

Відбулися перші поєдинки юних хокеїстів. Серед лідерів нині юні спортсмени «Авіатора» та ЖЕКу № 7.

М. ВІНЦЕВИЙ.

м. Кіровоград.

У Кіровоградській середній школі № 5 баскетболом захоплюється кожен другий учень. А найбільш досвідчені згуртовані в спортивних секціях. Школярі успішно виступають на міських змаганнях. Готуючись до тижня фізкультури, який починається тут з 19 лютого, баскетболісти знову і знову випробовують свою майстерність.

На знімку: зустріч баскетбольних команд старших класів.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

„ВВАЖАЙТЕ МАЛЕНЬКИМ ДЖЕРЕЛОМ...“

У видавничстві «Молодая гвардия» вийшла книга лауреата Ленінської премії В. М. Пескова «Вітчизна».

Вітчизна... Яке об'ємне слово! Не перерахувати всього, що воно містить в собі. Але можна сказати: «Повітря Батьківщини — це пам'ять» про все, що нам дороге в минулому, це справи і люди сьогодення, це рідна земля з усім, що росте і дихає на ній. Старе, нове, вічне.

Відкриваючи книгу, розпочинаєш подорож по рідній країні. Магітка, Дніпрогес, колюче достиглого хліба, будови, Останківська вежа, сталені крила.

На сторінках книги зустрічаєшся з добре знайомими, такими як Маршал Радянського Союзу Г. К. Жуков, перший космонавт Ю. О. Гагарін, письменник М. О. Шолохов, і до цього не знайомими, але чудовими людьми — хлопці з

Магадану Тихін Худояров, донська селянка Антоніха.

Скнильовано крокуєш за автором «свідами минулого» — Тракай, Тобольськ, Хіва, Самарканд, Ростов Великий, зупиняєшся в місцях бойової слави нашого народу — Брестська фортеця...

В книзі відтворено дорогі і близькі кожній людині куточки — Ясна Поляна, Спаське-Лутошинове, Бежин Луг, пам'ятник Пржевальському над Ісенк-Кулем, чудові пейзажі рідної землі.

Василем Михайловичем яскраво, образно і, в той же час, просто відтворені простори і краса землі, творча сила людей, керіваних партією комуністів, братерство народів. А це і є наша Вітчизна —

Союз Радянських Соціалістичних Республік. Автор не лише розповідає, а й показує, показує майстерно, цікаво.

Нова книга Пескова, широко ілюстрована кольоровими і чорно-білими знімками, більшість з яких належить автору книги, стала чудовим подарунком. Хочеться навести його слова:

«Розповідь однієї людини — лише маленька частка того, що можна сказати про Батьківщину. Проте навіть великі ріки складаються із струмків. Вважайте цю книгу маленьким джерелом, з якого можна напиться на шляху пізнання Батьківщини».

М. НОЖНОВ,
інженер.

м. Кіровоград.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТИЦЯ, 9 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Приходь, казко!» (М). 10.15 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Над усією Іспанією безхмарне небо», 3 серія. (М). 11.30 — Музичний антракт. (К). 11.35 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 9 класу. (К). 12.05 — Фільм-концерт. (К). 12.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з фігурного катання. Парні катання. Довільна програма. (Передача з ФРН). 14.15 — «Співає Червоний». Концерт. (К). 15.25 — Програма передач. (Кіровоград). 15.30 — До 50-річчя Цивільної авіації СРСР. «Телевізійний екран кінолюбителя». (К). 16.20 — Агресивний характер зовнішньої політики Ізраїлю. (К). 16.50 — «Наука і сільському господарству». (М). 17.20 — «За накресленнями ХХІV з'їзду КПРС». Тележурнал «Прогрес». (Харків). 18.00 — Для дітей. Телефільм. «Шестьдесят сторінок». (К).

18.30 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.45 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Концерт, присвячений 60-річчю Цивільної авіації СРСР. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з фігурного катання. Чоловіки. Довільна програма. (Передача з ФРН). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 11.00 — Телевізії. (К). 11.15 — Телеарис. «Бондарев». (К). 11.30 — Телеарис. (М). 12.00 — «Шахова школа». (М). 12.30 — Для дітей. «Сестричка Оленка і братик Іванко». Лялькова вистава. (Донецьк). 13.30 — Художній телефільм. (К). 14.15 — До 50-річчя Цивільної авіації СРСР. Програма документальних фільмів. (М). 16.20 — «Бесіди про виховання». (М). 16.50 — «Молоді голоси». Концерт. (Львів). 17.20 — Для школярів. Зустріч юнкори тележурнали «Орляти» з Героєм Радянського Союзу Я. Ф. Павловим. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Творчість народів світу». (М). 18.40 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Театр «Дзвіночок». (М). 19.00 — Тележурнал «Москва і москвичі». (М). 19.30 — «Сьогодні з вами поет Платон Воронько». (К). 19.45 — Концерт камерної музики. (Одеса). 20.15 — Кольорове телебачення. «Палітра». (К). 20.45 — «На

добраних, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Слово не боє». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

СУБОТА, 10 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.05 — Кольорове телебачення. Гімнастика для всіх. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Інтербачення. Для дітей. «Ми малюємо в Ермітажі». (Ленінград). 10.00 — Кольорове телебачення. Концерт. (Ленінград). 10.30 — Кольорове телебачення. Телевізійний документальний фільм «Радянська Молдавія». (М). 11.30 — Інтербачення. «Екран збирає друзів». (М). 12.15 — «Актуальні проблеми науки і мистецтва». (М). 12.45 — «Пішій у ліс». (М). 14.10 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 14.40 — «Трудний переклад». (Завод «Червоного зірка» (Кіровоград) — завод підйомно-транспортного устаткування (м. Олександрія). (Кіровоград на Республіканське телебачення). 15.05 — «Чиста криниця». (Харків). 16.00 — «Цивільний авіації СРСР — 50 років». (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «Пошта «Музичних зустрічей». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з фігурного катання. Спортивні танці. Довільна програма. (Передача з ФРН). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Продовження

чемпіонату Європи з фігурного катання. 19.45 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 20.15 — Спектакль Державного академічного Малого театру Союзу РСР. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження спектаклю Державного академічного Малого театру Союзу РСР. (М). 22.35 — Кольорове телебачення. «Співає заслужений артист РРФСР Е. Хіль». (Ленінград). 23.05 — Чемпіонат Європи з швидкісного бігу на ковзанах. Жінки. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 13.35 — «Рік третій — рік вирішальний». (Ужгород). 13.50 — Для дітей. «Маленька філармонія». (Одеса). 14.20 — Мультифільм «Дід Мороз і літо». (К). 14.40 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Республіка «Воронячий вулиця». (М). 16.00 — Народний телеуніверситет. (К). 16.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Шукай вітру в полі». Лялькова вистава. (К). 18.00 — «Київська панорама». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Концерт симфонічної музики. (К). 20.40 — «Все про спорт». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Вечір наукового кіно». (К). 22.15 — Тележурнал «Старт». (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

Ілля Гельман

(Закінчення. Поч. в газетах за 18, 20, 23, 30 січня та 3 лютого).

— В розвідці потрібні одні — чисті совісті! Щоб вона була такою ж у вас, товаришу Дзірне — завтра в медсанбат. Виписати і одержати окуляри, Посити їх, і жити, і служити, і бути відмінником!

Радісно козирнувши, Дзірне вибіг. Чуйко залишився.

— Як почувате себе? — звернувся до нього Агатон. Не зрозумів, про що це запитує командир. А той розсміявся знову:

— Добре, дуже добре, що ви вже про все забули, і про хворобу, і про операцію.

Дійсно, забув. І не згадував. Зникла невпевненість у собі. Але, як буде в полі, на навчаннях, стрільбах? Як?

Ніби вгадавши сумнів солдата, Агатон заперев:

— Усе буде гаразд. Рота — це санаторій, служба — не прогулянка. І все ж з кожним днем ви почувате себе міцнішим. Тепер все. Несіть службу, товаришу дивовижний.

Настав день прийняття присяги.

Коли підрозділи вишикувались на плацу, в повітрі пролунало:

— Під прапор, струнко!

Навкруг — біло від снігу. Відбивалась блиском голуба сталь автоматів на грудях кожного солдата, сяяла сонцем мідь духового оркестру. І раптом на тлі голубого неба замайорів бойовий червоний прапор. Затамувавши подих, солдати дивились на ордені біля дрівка, на кольорові стрічки. Все поле прапора було зранене. Прорізи кулями і осколками. В деяких місцях — бурі плями. Молоді обличчя — уважні, в глибокому роздумі.

Прорізи було не зашитим. Здавалось, воно пахло порохом, димом і вогнем. У нього була своя мова, і солдати слухали серцями, про що розповідає прапор.

Скільки тисяч славних воїнів в боях і походах ранились на це кумачеве полотнище, як люто ненавиділи його вороги. І кров тих, хто йшов під цим прапором, не пропала дарма. То був шлях воєнних і мирних перемог. На цьому шляху дотронулись до святині і вони, воїни сімдесятих.

— Рядовий Хміль!

— Я!

— Для прийому військової присяги вийти із строю!

Три кроки вперед, поворот до друзів. Серйозним і урочистим було обличчя комсоти. Взяв текст присяги, рука міцніше стисла приклад автомата.

Дав клятву. Поцілував прапор. Ному наказали стати на місце.

Один за одним виходили Крестинников, Баташвілі, Дзірне, Гайдар.

— Рядовий Чуйко!

Дивна справа: Чуйко знав напам'ять увесь текст, але раптом він зазвучав по-новому, співнився ще більш глибокого змісту. За кожним вимовленим словом — десятки в думках, у серці. І всі вони про одне — зроби, як би не було важко, зможу!

Чуйко читав повільно, прислухавшись, чи так все звучить, як хочеться. Так, чітко, переконливо, урочисто.

«Зможу, зможу, зможу! Тепер це вже точно».

— Клянусь захищати Батьківщину мужньо, уміло, з гідністю й честю, не шкодуючи своєї крові і самого життя для досягнення повної перемоги над ворогами!

Потім він став на коліна перед прапором. Нахилив голову, відчув губами холодну в'язь бахроми. Піднявся і знову глянув на ордені, кумачеве полотнище важкого шовку і спалення на прапорі, відчув силу і впевненість. Тепер це був і його прапор.

— «Я — солдат!».

Міцно тримаючи автомат, стройовим кроком він повернувся і став у шеренгу.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

КОСТРОМСЬКА ШКОЛА ТЕКСТИЛЬНИКІВ ОРДЕНА ЛЕНІНА ЛЬОНОКОМБІНАТУ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
НА 1973—1974 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Школа готує: прядильниць, ткаць, мотальниць, стрічкарів. Строк навчання від 7 до 15 місяців.

Приймаються дітвора віком 15 років і старші з освітою 8—10 класів. Вступні іспити немає.

Початок занять з 1 березня, 15 травня, 1 червня, 1 липня, 1 серпня та 15 вересня 1973 року. Учні забезпечуються безплатним куртожитком, триразовим харчуванням. В період навчання учнівська зарплата в урахуванням перевернення на відрадишу оплату підвищується від 12 до 120 карбованців на місяць.

При комбінаті є школа робітничої молоді.

Для вступу потрібно надіслати такі документи: свідоцтво про освіту, характеристику із школи, довідку з місця проживання, довідку про сімейний стан, медичну довідку, автобіографію, заяву, 4 фотокартки, для 15-річних свідоцтво про народження. Для 16-річних — паспорт подається особисто.

Після розгляду документів надсилаємо виклик. Наша адреса: Індекс 156601, м. Кострома-2, обласний, вул. Комунарів, 1. Школа ФЗН льонокомбінату імені В. І. Леніна.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.